Zeno factꝰ impator cū leo primꝰ valitudine correptꝰ: leonē ſecūdum ex mariagene ſorore ſua nepotē ⁊ zenonis iſaurici filiū eiꝰ imperij deſignauit ſucceſſorē. q̄ nō ita multo poſt graui morbo oppreſſus cū finē vite ſibi adeſſe cerneret patri zenoni imperiū reliq̄t. vel vt alij ſcribūt mortuo leone zeno cōtinuo auguſtalē nactꝰ eſt dignitatē. leone aūt de quo p̄miſſum eſt quē pater leo in regni aſciuerat ꝑtātem. Mater ſua zenonis imperiū formidās occulte clericū fecit. Exigēte vehemēter zenone vt filiū ꝑderet: ꝓ eo aliū forma ſilē obtulit. qui leo deinceps ī clericatu ad iuſtiniani vſqꝫ tp̄a vixit. Ipſo qꝫ anno auguſtulus apud italiā aduerſus nepotē cū exercitu veniēs eo effugato. imperij regimē inuaſit annali deinceps circulo euoluto cū rege vandolorū genſerico fedus initū eſt ab horeſce patricio. hec dum apud romanos gerunt adouacer cū fortiſſima multitudine ab extremis pānonie finibꝰ italiā ꝑperare cōtendit. inde aliquātis annis italie ⁊ vrbis vſus eſt ꝑtāte. vñ auguſtulus inopinabili metu ꝑterritꝰ: ſpōte miſerabilis purpurā abijciēs cū vix .xj. mēſibꝰ repub. obtinuiſſet. Ita romanoꝝ apud romā imperiū cū hoc auguſtulo perijt Anno ab vrbis cōditione. M.cc.xxix. ab incarnatione v̄o dn̄i anno quadringenteſimo ſeptuageſimoq̄nto. Zeno aūt auguſtus cū ꝑ annos. xvij. reipublice ꝓfuiſſet apud vrbē cōſtantinopolim vite terminū accepit.

Linea Imperatorum

Zeno

Anaſtaſius

Anaſtaſiꝰ poſt zenonis exceſſuz anno ab incarnatione dn̄i. ccccxcij. purpurā induit. hic romani decus imperij. eutichiane hereſeos illuuie maculauit. hic clodoueo francoꝝ regi eo ꝙ ciuitates quaſdā a viſegothis (q̄ arrianaz hereſim tenebāt) abſtuliſſet p̄cioſaz tranſmiſit tunicā eūqꝫ patriciū creauit: ſed poſtmodū ꝑ achaciū cōſtātinopolitanū ep̄m corruptꝰ factꝰ eſt hereticꝰ. Anaſtaſius itaqꝫ diu in hereſi q̄ delapſus fuerat ꝑſeueraret. duaſqꝫ ī xp̄o naturas: deitatis videlꝫ ⁊ humanitatis eutichiū hereſiarchā ſequēs denegaret. Hormiſda papa q̄ ſimacho ſucceſſerat. direxerat enodiū ticineſem ep̄m. Alioſqꝫ cū eo cōſtātinopolim legatos cū catholice fidei inſcripto q̄tenꝰ anaſtaſiū ad eccl'ie reduceret gremiū. Is nō ſolū ſalubria eoꝝ monita ſpreuit: ſꝫ inſup etiā a ſuis aſpectibꝰ nō ſine cōtumelia expulit dicēs. Nos ⁊ pōtifici ⁊ alijs iubere volumus: nō aūt iuberi: nauiqꝫ fragili impoſitos mādat ne vſpiā ꝑ totā greciā ad aliquā ciuitatū accederet. quā eiꝰ impiam temeritatē diuina continuo vltio ſubſecuta eſt. Nā cū iam ſeptimū ⁊ viceſimū imperij annum ageret: ictu fulminis percuſſus interijt.

Hec dum apud romanos gerunt: oſtēdit ſeſe a vetuſto cladiū imperij fomite: nouus turbo quē romani cōciues illiꝰ emuli ſuſcitarūt. Si q̄dē heruli ⁊ turingi odoacre viro acris ingenij duce ſibi cōſtituto ab inferioribꝰ danubij hoſtijs ſunt ꝓfecti. fuerūt aūt hi heruli ⁊ turingi exercitꝰ athile reliq̄e. q̄ bernaco ⁊ durith athile filijs a ſeipſis alijſqꝫ ꝑplis ꝑlio ſuꝑatis: apud danubij hoſtia cōſederūt. Ipſi itaqꝫ italiā ingreſſi: aquileia ad ſiniſtrā relicta: in taruiſinos vicētinoſqꝫ ⁊ inde ī brixianos iter flexerūt. Igiť auguſtulꝰ impator de odoacris aduētu certior factꝰ miſit oreſtez genitorē ſuū quē milicie magiſtrū declarauerat quē poſtea auxilia deſeruerūt: iō in vrbē ticinū ſe recepit. Inſecutꝰ illū odeacer vrbē corona cinctā vallauit: receptiqꝫ diu ⁊ ꝑtinaciter oppugnatā. Inde cedes ciuiū romanoꝝqꝫ legionū facta ⁊ nedū direpta vrbs ticinū. ſꝫ ⁊ cū agro igni ferroqꝫ vaſtata. Oreſtē aūt captū placēciāqꝫ ꝑductū odoacer ipſe inſpectāte exercitu gladio ſuffoſſuz interfecit. q̄bꝰ territi crudelitatibꝰ ceteri italie ꝑpli certatiz deditionē facere prexerūt. Odoacer annis. xiiij. italie imperauerat ⁊ ciuitates ꝓ libidine gubernabat. Zeno aūt ꝯſtātinopoli imperās theodorico ꝑſuaſit: vt in italiā trāſiret: ab iniuſtis occupatoribꝰ ciuitates ſibi vēdicaret. iō ex tracia mouēs gothos ⁊ ſyrinū ⁊ illiricū italiā petijt. odoacri duces ſibi obuiā fuere nō ꝓcul ab aq̄leia ſup ſontiū amnem victores gothi. Tādē ī vrbe rauēna odoacrū obſederūt ad extremū pactiōe res cōpoſita fuit. vt ſil' ſocij dn̄ationis eēnt. verū hec regni ſocietas nō diu ꝑmāſit. cū occultas inter ſe ſuſpiciōes haberēt. ꝑueniēs theodoricꝰ odoacrū ad cenā īuitatū occidit.

Odeacer rex Theodoricꝰ rex

Theodoricꝰ theodomirꝫ oſtrogothoꝝ regiſ ex arilena ꝯcubina filꝰ ſextodecio imperij zenonis anno italie totiꝰ dn̄io potitꝰ eſt. ⁊ ſolꝰ cū gothis ꝑ italiā dn̄ať. fuit eiꝰ dn̄atio nō admodū dura: ⁊ ſi ꝑtē agroꝝ vt nuꝑ odoacer diuiſit ⁊ ꝓ ſuis retinuit. Ceteꝝ ciuitates ꝑ ſeipſas ac ꝑ ciues ſuos gubernari ꝑmiſit. Ipſe v̄o ſedē regni rauenne ꝯſtituit: ibiqꝫ inhabitauit ſeptē ⁊ trigīta annis theodoricꝰ ī italia regnauit. vir oīm barbaroꝝ mitiſſimꝰ q̄ ⁊ ſi rauēnā ſedē regni feciſſet. tn̄ vrbē romā q̄ad fieri potuit exornauit. Nam ⁊ ſepulchꝝ octauij īſtaurauit: ⁊ ſpectacula de more exhibuit: ⁊ edificia ac baſilicas pleraſqꝫ reſtituit: nihilqꝫ omiſit qđ ad optimū principē ꝑtineret. at v̄o vt regnū aliq̄n ſtabiliret. ⁊ clodouei frācie regiſ filiā andefledā ī vxorē duxit. Et ſororē honorico vandaloꝝ: ⁊ filiaꝝ ſuaꝝ alterā alarico viſegothoꝝ. alterā gundibato ī matrimoniū collocauit. indeqꝫ paulo pꝰ clodoueo frācoꝝ regi ſocero ſuo bellū intulit eo ꝙ alaricū viſegothoꝝ regē generū ſuū interfeciſſet: ⁊ vaſconiā ꝑtē regni ſui occupaſſet. Ideo cū magno exercitu alpes trāſgreſſus in vlteriorē galliā ꝯ frācos trāſiuit. ac gallis īgēti ꝑlio ſuꝑatiſ. vaſconiā iterato recepit. Nec poſtea ī terra ſegnis ocioſuſqꝫ ꝑmāſit. nā ⁊ ſiciliā totā cū oīb' adiacētibꝰ regno ſuo adiūxit. ⁊ dalmaciā q̄ꝫ ſibi ſubditā fecit. itaqꝫ m̄lta geſſit dū rex fuit ⁊ nomē eiꝰ a[illegible]ū celebre ⁊ glïoſuz fuit niſi ꝙ extremo tp̄e crudelitatiſ īfamia ſb̄ijt. ob ſimachū ⁊ boetiū ſenato. ro. ab eo nec[illegible]tos: tridētū vrbē ī alpibꝰ muro cīxit. tādē apoplexie morbo correptꝰ ſtati expirauit